

Kráľova hoľa

18. jún 2016

Dnes sa vydávame na túru, ktorá bola už dvakrát plánovaná, ale pre nepriaznivé poveternostné podmienky zrušená. Tento rok - 18. 6. 2016 - sa objavuje opäť v turistickom kalendári a nech sa deje, čo sa deje, tento raz bude Kráľova hoľa naša. Opúšťame Oslany v skorých ranných hodinách niečo po piatej hodine a smerujeme do Národného parku Nízke Tatry. Už od rána svieti slnko, teplota stúpa a je príjemne. Predpoveď počasia bola priaznivá, ale človek nikdy nevie, ako sa to počasie zvrtné. Čaro prírody je aj v nepriaznivom počasí. Východiskovým bodom je horehronská obec Šumiac (585 m. n. m.), ktorá leží vo východnej časti Nízkych Tatier na jej južnom úpätí pod Kráľovou hoľou. Počas SNP sa obyvatelia zúčastnili partizánskych bojov a na ich počesť je v obci postavený pamätník. V dedine pokračujeme po modrej značke Kráľovohoľskou ulicou v stúpaní miestami lúčnymi priestranstvami, miestami lesom po strmej kamenistej ceste. Dostávame sa k rázcestiu **Skalička** (1162 m. n. m.). Tu je umiestnená informačná tabuľa náučného chodníka Šumiac - Kráľova hoľa. Pár sme ich videli na ceste a podávali informáciu o histórii, flóre a faune tohto kraja. Trocha oddychu a rozdeľujeme sa v tomto mieste na dve skupiny. Prvá - kratšia trasa pokračuje vpravo po lesnej ceste na **Štrafy** (1300 m n. m.) a končí na námestí v Telgárte, kde sa obe skupiny stretne. Druhá - tá dlhšia náročnejšia trasa pokračuje strmým lesným chodníkom až do **Predného sedla** (1451 m. n. m.), čo je polovica nášho výstupu. Potom pokračujeme stále strmo nahor do Vyšného sedla miestami pomaly s kratšími zastávkami a pohľadmi nadol na cestu, ktorú sme prešli. Slnko páli, jemne pofukujúci vetrík dodáva síl. Na hôľnom kopci sa začínajú objavovať prvé útvary Čertovej skaly a silueta vysielачa. Od zhruba 1700 metrov už začína pofukovať silnejší vietor, čakajú nás už posledné metre trasy, polhodinka a sme pred asfaltovou cestou a stojíme pod mohutným železným vysielачom na **Kráľovej holi**. (1946 m n. m.). Kúsok od vysielачa sa nachádza smerovník, tabuľa národného parku a pamätník z čias SNP. Počas 2. svetovej vojny tu mala stanovisko partizánska brigáda Jánošík. Mohutný televízny a rozhlasový vysielач dosahuje výšku 137,5 m a pracuje od roku 1960. Skladáme z chrbtov vaky, ukladáme sa na trávu do závetria a vychutnávame vytúžený oddych. Kocháme sa najnádhernejšími výhľadmi aké sme kedy mohli vidieť z tohto končiaru. I keď výstup bol náročný a dal poriadne zabráť, stálo to za to. Odmenou za všetku túto námahu boli výhľady - na Vysoké Tatry, Malú Fatru, Muránsku planinu, Slovenský raj, Spiš s množstvom kopcov, vrchov a pohorí v opare v diaľke. Vrchol bol plný hojného počtu turistov, niektorí sa nám zdajú povedomí a sú to naši krajanovia z KST Otlak Nitrianske Rudno. Po oddychu sa všetci zberáme nadol po zelenej značke k asfaltovej ceste v sedle **Snehová jama** (1650 m n. m.). Z cesty odbočujeme vľavo a pokračujeme v výstupom cez **Kráľovu skalu** (1690 m n. m.) do **Telgártu**. Kráľova skala je juhovýchodný predvrchol Kráľovej hole, vežovitý skalný končiar zložený z veľkých blokov kryštalickej bridlice, zarastených kosodrevinou. Z tohto vrcholu sme mali výhľad na okolité pohoria, Kráľovu hoľu a dolinu Hrona. Zo skaly nás čaká dlhý a náročný zostup do dediny. Miestami kráčame lesom po zelenej značke po kamenistom chodníku, predierame sa smrekovým porastom a máme toho skutočne na dnes dosť. Trasa sa miestami kľukatí, miestami strácame zelenú značku, dávame pozor, lebo skaly na chodníku sú nepríjemné. Čaká nás posledný úsek dlhého klesania a to sa pred nami črtajú prvé domčeky **Telgártu** (885 m n. m.). Posledné metre okolo miestneho cintorína a uličkami prichádzame na miestne námestie, kde sa stretávame s prvou našou skupinou. Vytúžený oddych, pivo, kofola a dojedáme aj posledné zvyšky jedla. Po dedine sme veľa nechodili, len to, čo sme mali po ceste. Obec sa nachádza vo východnej časti Horehronského podolia na južnom svahu Nízkych Tatier. Počas 2. svetovej vojny tu pôsobili partizánske skupiny a obec bola vypálená. Pri obecnom úrade je postavený pamätník na spomienku týchto udalostí. Nastupujeme do autobusu a čaká nás posledná zastávka dnešnej náročnej túry - **prameň Hrona**. Osviežime sa dúškami čírej pramenitej vody a posledným záberom s klubovou vlajkou zakončujeme túru.

Úžasné počasie, úžasné výhľady a úžasné spomienky. Príroda v celom okolí bola nádherná, lúky posiate množstvom voňavých kvetov, lány kvitnúcich borievok, nádherných zelených čučoriedok, krásnych majestátnych stromov, to je Horehronie s Kráľovou hoľou. I keď sme na jej vrchole nevideli žiaden strom zelený, určite sme ho našli v slovách slovenskej ľudovej piesne, ktorú sme spievali na jej samom vrchole... Na Kráľovej holi stojí strom zelený, vrch má naklonený k tej slovenskej zemi...

Ludmila Foltánová